

Schovelin: Efter de udførlige Bemærkninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte i Betænkningen, vil der ikke være Anledning for mig til at forlænge Debatten. Efter vor Mening har Regeringen for saa vidt rørt ved noget overordentlig rigtigt og naturligt, som den har rørt ved Tobakken. Det er en stor Forbrugsartikel, som har en vis Luksuskarakter, eller som i alt Fald maa siges i ingen Henseende at være en Fornødenhedsartikel, og det viser sig i alle Lande, hvor overordentlig rigeligt flydende en Skattekilde Tobaksafgiften kan være. Man ser af Motiverne til Lovforslaget, at Regeringen under sine Overvejelser har strejft den Tanke at komme ind paa et Tobaksmonopol. Jeg kan godt forstaa, at naar Talen er om at gennemføre et saadant i et Øjeblik, hvor man staar og skal bruge en Del Midler i en Fart, viger man maaske tilbage for de store Vanskeligheder, der ere forbundne dermed, de store Forarbejder, der ere nødvendige for at skabe et Tobaksmonopol, navnlig i et Land som Danmark, hvor der er vokset en meget blomstrende Tobaksindustri op, og hvor som Følge deraf Erstatningen maatte blive meget betydelig. Men hvis Skattekravene vedblive at vokse i samme Omfang som i den senere Tid, kan jeg ikke se andet, end at det vil blive nødvendigt ved en eller anden Lejlighed at skabe et Monopol. Vil man imidlertid ikke det — og jeg forstaaar saare godt, at der er mangt og meget, som tyder i Retning af, at denne Tanke endnu ikke er moden til Udførelse —, er det højst naturligt for et Land som Danmark, der kun har en ganske minimal Tobaksdyrkning, og som ifølge sit Klima ikke tillader at have Dyrkning af noget, som man virkelig kan kalde Tobak — jeg siger, at det eneste naturlige er, at et saadant Land, som i Henseende til Tobak er et rent og skært Importland, gaar den klare, simple og jævne Vej at forhøje Tobaks-tolden og samtidig og af samme Grund at forhøje Tolden paa Røgtobakker, Cigarer og Cigaretter og paa de Raatobakker, som bruges ved Tilvirkningen af de forskellige Fabrikata.

Maa jeg i Forbigaaende bemærke, at hermed kunde man ogsaa komme til at rette et Misforhold, der i Øjeblikket er til Stede, idet Røgtobaksfabrikationen ganske decideret er for lavt beskyttet i dette Øjeblik. Det vil næsten kunne siges at bero noget paa en Tilfældighed, at man i de store Røgtobak-producerende Lande som f. Eks. Holland ikke har faaet Øje paa, hvor let dette Marked vilde være at erobre, naar det ikke ligefrem skal hænge i den tilfældige Om-

stændighed, at de en Gang indarbejdede Fabrikker have et vist Renommé og et vist Tag i Befolkningen, hvad der atter maa siges at indeholde en saare skrøbelig Beskyttelse. Dette være nu altsaa bemærket rent i Forbigaaende.

Det, som jeg vil fremhæve, er, at det eneste naturlige og ligefremme i denne Sag er at gaa til en Forhøjelse af Tobaks-tolden. Naturligvis kan det være kedeligt at gaa dertil saa kort efter Toldlovens Vedtagelse — det er jo aldrig morsomt at beskæftige sig med Skattepaalæg —, men dette Hensyn til, at det ikke er saa rart, at man uvilkaarligt viger tilbage for dette eller hint, kan i saa Henseende ikke være bestemmende. Det forekommer mig derfor, at Regeringen har valgt en højst uheldig Vej ved netop at tage denne enkelte Vare ud og gøre den til Genstand for en Banderolebeskatning, som oven i Købet skal gennemføres paa en saadan Maade, med en saadan Række Kontrolbestemmelser, at den vil skabe en umaadelig Mængde Gene Landet over. Jeg turde vove det Paradoks, at hvis man stillede den finansvidenskabelige Opgave at finde paa en Skat, som indbragte det mindst mulige med det størst mulige Besvær og Fortræd, vilde den Opgave være løst til Fuldkommenhed af den højtærede Finansminister. Vi fra vor Side, hvem det ligger stærkt paa Sinde at beskytte Erhvervslivet mod alle unødvendige Indgreb fra Statskassens Side og navnlig beskytte Handelsstanden og Fabrikanterne mod en smaalig og generende Kontrol, som til Dels endda ikke lader sig effektivt gennemføre, ere principielt imod at tage en enkelt Skat op. Den eneste Mulighed maatte da være, at man forhøjer Tobaks-tolden og i Forbindelse hermed — hvis man vil regulere Beskyttelsesforholdene, hvad jeg straks skal komme til — gaar den Vej at paalægge en Fabrikatskat paa lignende Maade som for Ølbryggeriernes Vedkommende. For Spiritusfabrikernes Vedkommende lod dette sig nemlig gennemføre gennem en Kontrol med Fabrikationsbøgenes Udvisende. Som jeg har skrevet i Betænkningen, nærer jeg ikke den Frygt, som deles af Flertallet og af den højtærede Minister, for, at det for Cigaretfabrikationens Vedkommende vil give Anledning til Smugfabrikation. Det kunde man maaske have sagt med nogen Ret for en 10—20 Aar siden, men nu har Cigaretfabrikationen udviklet sig til en saa rationel Stordrift, at det efter min Mening ikke vilde betyde noget, om en Mand sad paa en Kvist eller i en Kælder